

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/41/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322011407
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2322011407.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného A. B. C., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona, § 139 ods.1 písm. c) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 27.11.2024 pod sp. zn. 17T/67/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.06.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D.,
trvale bytom: A. E., A. XXX/XX,
t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

u k l a d á

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „ Trestného zákona“) s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods.2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 74 ods.1 Trestného zákona mu ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta bol obžalovaný A. B. C. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods.1 písm. c) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že
dňa 28. 07. 2022 v čase okolo 19:30 hod. prišiel do bytového domu na F. G. H. B., kde pred I. J. držal nôž v ruke a pýtal sa, kde je K. B. C. a o niekoľko minút neskôr prišiel na adresu B., F. XXX, kde pred I.

L. sa s nožom v ruke pýtal, kde je K. a následne sa vyhrážal, že si to vybaví s každým, kto ich oddelil, pričom po týchto vyhrážkach u bývalej manželky K. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom B., F. XXX, vzbudil obavu o jej život a zdravie, ako aj život a zdravie jej otca I. L. a jej maloletých detí - A., nar. XX. XX. XXXX a F., nar. XX. XX. XXXX.

Za túto trestnú činnosť mu okresný súd uložil podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 1T/37/2023 zo dňa 29. 11. 2023, právoplatného dňa 29. 11. 2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) v spojení s § 74 ods. 1 Trestného zákona mu uložil i ochranné opatrenie - protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Zároveň okresný súd napadnutým rozsudkom obžalovaného: A. B. C. podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Galanta č. 1Pv 304/22/2202 podanej pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,
ž e

dňa 19. 07. 2022 v čase okolo 18.30 hod., v B. na ulici Fučíkovej, pri kultúrnom dome, vyhľadal svoje deti A. a F., ktorých následne objal, dňa 19. 07. 2022 v čase okolo 19.15 hod., v B., na ulici Fučíkovej, prišiel k plotu detského ihriska, kde spoza plotu rozprával a ohlasoval svoje deti A. a F., pričom dcéru F. prilákal k sebe k plotu, dňa 25. 07. 2022 v čase okolo 16.00 hod., v B., na ulici F. XXX/XX, prišiel k neuzamknutej bráne domu, odkiaľ spoza bránky rozprával a ohlasoval svoje deti A. a F., ktoré sa v tom čase hrali na dvore, pričom obe deti prilákal k sebe ku bránke a synovi A. dal 50,- eur a detskú hračku, dňa 25. 07. 2022 v čase okolo 17.00 hod., v B., na ulici F., pri zberni druhotných surovín vyhľadal svojho syna A., ku ktorému pristúpil a začal ho objímať a nechcel ho pustiť aj keď na neho naliehala jeho manželka, dňa 26. 07. 2022 v čase okolo 18.30 hod., v B., na ulici F. XXX/XX, prišiel k bráne domu, odkiaľ spoza neuzamknutej bránky rozprával a ohlasoval svoje deti A. a F., ktoré sa v tom čase hrali na dvore, pričom syna A. privolal k bránke, ktorú otvoril a spolu išli kúsok ďalej od bránky, kde začal svojho syna A. objímať a nechcel ho pustiť, aj keď na neho naliehala jeho manželka, a to aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Galanta pod spisovou značkou 19P/108/2022, zo dňa 07. 07. 2022, vykonateľného dňa 13. 07. 2022, bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým mu bol dočasne uložený zákaz úmyselne sa priblížiť k maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Okresný súd predmetný rozsudok zdôvodnil v rozsahu č.l. 454-462 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta, a to proti všetkým výrokom rozsudku v neprospech obžalovaného. Obžalovaný sa práva na podanie odvolania proti rozsudku, a to ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu dňa 27.11.2024, vzdal.

Prokurátor vzápätí vzal svoje odvolanie späť, a to v časti výroku o vine v bode II. obžaloby (prečin podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zákona), ako i v oslobodzujúcej časti rozsudku pre skutok v bode I. obžaloby (prečin podľa § 349 Tr. zákona).

Následne svoje odvolanie zdôvodnil tým, že zostatok odvolania smeruje voči výroku o uloženom súhrnnom treste a ochrannom opatrení –protitoxikomanickom liečení ústavnou formou.

K výroku o uloženom ochrannom opatrení prokurátor uviedol, že súd mal uložiť obžalovanému ochranné opatrenie- protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, pričom poukázal na ustanovenie § 74 ods. 1 Trestného zákona tretia alinea, z ktorého vyplýva, že ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienečne neodkladá, uloží ho ústavnou formou. V danom prípade uložil súd obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, teda obligatórne v zmysle zákona mu malo byť uložené ochranné liečenie ústavnou formou.

K výroku o uloženom súhrnnom treste pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. c), Trestného zákona v prvom rade uviedol, že vo vzťahu k uloženiu súhrnného trestu okresný súd argumentoval tým, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti,

poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd obligatórne skúmal pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností. V danom prípade nebola zistená prítomnosť žiadnej poľahčujúcej, bola však zistená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený) a priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (vzhľadom na to, že do úvahy prichádza uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k jeho odsúdeniu Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/37/2023 zo dňa 29. 11. 2023, právoplatného dňa 29. 11. 2023). Súd preto pri určovaní výmery trestu postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zákona. Základná zákonná sadzba pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona je určená na 6 mesiacov až 3 roky. Zároveň bolo zistené, že do úvahy prichádza uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k jeho odsúdeniu Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/37/2023, kde mu bol za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), os. 2 písm. e) Tr. zákona, ktorého skutku sa dopustil dňa 09. 04. 2023 (teda až po skutku prejednávanej v tomto trestnom konaní), už právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov. V danom prípade tak súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (teda miernejší ako 7 mesiacov). Vzhľadom na početnú priestupkovú minulosť obžalovaného, ako aj skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, ako aj na zásady ukladania súhrnného trestu vyjadrené v ust. § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, súd obžalovanému vymeral súhrnný trest odňatia slobody a to v trvaní 10 mesiacov. Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody považuje súd za dostatočný s poukazom na potrebu individuálnej i generálnej prevencie a ochranu spoločnosti. Nakoľko súd ukladal súhrnný trest, v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona, súčasne zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/37/2023 zo dňa 29. 11. 2023, právoplatného dňa 29. 11. 2023, ako aj ďalšie výroky na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, ktoré týmto zrušením stratili svoj podklad.

Má za to, že trest uložený okresným súdom je nezákonný. Obžalovanému nemal byť ukladaný súhrnný trest (aj napriek tomu, že takýto trest bol navrhovaný aj intervenujúcim prokurátorom), ale samostatný (resp. ďalší) trest. V predmetnej trestnej veci bol vydaný trestný rozkaz dňa 29.11.2022, ktorý bol aj obžalovanému toho istého dňa doručený, čo vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného. V intenciách § 353 ods. 8 Trestného poriadku vyplýva, že trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému. Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona súd ukladá súhrnný trest, ak odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Trestný čin, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom sp. zn. 1T/37/2023 zo dňa 29.11.2023, právoplatným dňa 29.11.2023, spáchal dňa 09.04.2023, t. j. po tom, čo mu bol doručený trestný rozkaz v predmetnej trestnej veci.

Na margo uvedeného uvádza, že obžalovaný bol v predmetnej trestnej veci vo väzbe, pričom dňa 04.04.2023 bol prepustený z väzby na slobodu. Obžalovaný sa teda dopustil ďalšej trestnej činnosti len 5 dni po tom, čo bol prepustený z väzby v tejto trestnej veci.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, navrhuje vo vzťahu k výroku o uloženom treste a ochrannom opatrení, aby odvolací zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení, ktoré boli obžalovanému uložené a sám rozhodol a uložil obžalovanému A. B. C. samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody najmenej v trvaní 1 rok so zaradením na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia ochranného opatrenia protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovaný sa k odvolaniu okresného prokurátora vyjadril sám i prostredníctvom obhajkyne.

Vo vlastnoručne skoncipovanom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že na hlavnom pojednávaní postupoval neuvážene, keď sa vzdal práva na podanie opravného prostriedku proti odsudzujúcej časti vo vzťahu ku skutku nebezpečného vyhrážania, nie je si vedomý, z čoho okresný súd vychádzal, keď v predchádzajúcom rozhodnutí ho spod tohto skutku oslobodil, pričom navrhol, aby krajský súd vo veci rozhodol spravodlivo.

Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že pokiaľ ide späť vzatie odvolania prokurátora v časti výrokov o vine (nebezpečné vyhrážanie) a o oslobodení spod obžaloby (marenie výkonu úradného rozhodnutia), s týmto späťvzatím sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Nestotožňuje sa však s odvolaním a jeho odôvodnením v častiach výrokov o ochrannom liečení a o súhrnnom treste odňatia slobody. Čo sa týka ochranného opatrenia, naďalej má za to, že súd mu správne uložil ochranné opatrenie protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, poukazujúc pri tom na záver

znalca prezentovaný v jeho Doplnku č. 1 k Znaleckému posudku č. 80/2022 (znalecký úkon č. 80/2024 zo dňa 18.08.2024), v zmysle ktorého aktuálne postačuje uloženie ochranného liečenia ambulantnou formou. V tomto smere preto súd postupoval správne a zákonne.

Čo sa týka uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, rovnako nesúhlasí s názorom a interpretáciou prokurátora, podľa ktorého takto uložený trest je nezákonný, naopak má za to, že takto uložený trest je zákonný. Podľa prokurátora v danom prípade neboli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu, ale mal byť uložený samostatný, resp. ďalší trest. Poukazuje pri tom na skutočnosť, že v prejednávanej trestnej veci (skutok zo dňa 28.07.2022) bol vydaný už dňa 29.11.2022 trestný rozkaz, ktorý mu bol aj v rovnaký deň doručený, a teda mal povahu odsudzujúceho rozsudku. Prokurátor v danej veci však opomína zásadnú skutočnosť, a síce že proti danému trestnému rozkazu dňa 29.11.2022 riadne podal odpor, v dôsledku čoho bol tento trestný rozkaz následne zrušený a vo veci tak prebiehalo rozsiahle hlavné pojednávanie, výsledkom ktorého je aktuálny Rozsudok zo dňa 27.11.2024, ktorým ho súd odsudzoval za skutok spáchaný 28.07.2022, a teda za skutok, ktorý spáchal skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok (sp. zn. 1T/37/2023 zo dňa 29.11.2023) za iný jeho trestný čin (skutok spáchaný dňa 09.04.2023). Vydanie, resp. doručenie trestného rozkazu zo dňa 29.11.2022 je preto z hľadiska splnenia podmienok pre uloženie súhrnného trestu absolútne irelevantnou skutočnosťou.

V intenciách všetkých vyššie uvedených skutočností má za to, že okresný súd postupoval správne a zákonne, keď mu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov (za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom rozsudkom OS Galanta pod sp. zn. 1T/37/2023 zo dňa 29.11.2023, právoplatným dňa 29.11.2023), a popri tom aj ochranné opatrenie protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou

S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd Odvolanie prokurátora proti Rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 17T/67/2022-454 zo dňa 27.11.2024 v napadnutých výrokoch o uložení súhrnného trestu odňatia slobody a o uložení ochranného opatrenia protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, ako nedôvodné zamietol

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie a to dňa 10.06.2025 za prítomnosti prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava, obžalovaného a obhajkyne obžalovaného.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť v zmysle jeho písomného návrhu.

Obžalovaný a jeho obhajkyňa sa na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu pridržiavali písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora s tým, že toto navrhli ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trnave na základe riadne a včas podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k tomu názoru, že odvolanie prokurátora je plne dôvodné.

K výroku o treste:

Z obsahu spisu jednoznačne vyplynulo, že okresný súd v danej veci pochybil pri právnom posúdení podmienok na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona.

Zo skutkových zistení vyplýva, že obžalovaný sa dopustil trestného činu výtržníctva, za ktorý bol neskôr právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/37/2023 dňa 29. novembra 2023, dňa 9. apríla 2023, teda až po tom, čo mu bol dňa 29. novembra 2022 doručený trestný rozkaz v tejto veci (viď č.l. 211 spisu). Tento trestný rozkaz má podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku právne účinky vyhláseného odsudzujúceho rozsudku.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona súd uloží súhrnný trest len vtedy, ak páchatel spáchal posudzovaný trestný čin predtým, než bol vyhlásený (alebo doručený) rozsudok za iný jeho trestný čin. Keďže táto zákonná podmienka nebola naplnená, súhrnný trest nebolo možné uložiť. Napriek tomu okresný súd takýto trest uložil, čím porušil kogentnú normu trestného práva hmotného.

Námietka obhajoby, podľa ktorej je vydanie alebo doručenie trestného rozkazu zo dňa 29.11.2022 z hľadiska splnenia podmienok pre uloženie súhrnného trestu absolútne irelevantnou skutočnosťou, nie je dôvodná a nezodpovedá právnomu výkladu ustálenému judikatúrou. Naopak, doručenie trestného rozkazu obžalovanému má v zmysle trestnoprávnych predpisov a súdnej praxe rovnaký význam ako vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku v konaní, ktoré prebieha formou hlavného pojednávania.

Podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku platí, že „na trestný rozkaz sa hľadí ako na rozsudok, len čo bol obvinenému doručený.“ To znamená, že účinky spojené s vyhlásením rozsudku v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona nastávajú doručením trestného rozkazu obžalovanému, nie jeho právoplatnosťou.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie trestného rozkazu zo dňa 29.11.2022 obžalovanému je právne významným okamihom, ku ktorému treba vzťahovať posúdenie, či je daná podmienka pre

uloženie súhrnného trestu. Keďže skutok, za ktorý bol obžalovaný právoplatne odsúdený neskôr, bol spáchaný dňa 9.4.2023, teda až po doručení trestného rozkazu, nie sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona.

Preto je neudržateľný záver, že by doručenie trestného rozkazu nemalo žiadny právny význam. Naopak, ide o rozhodujúci moment, ktorý eliminuje možnosť uloženia súhrnného trestu, a preto okresný súd, ktorý uložil takýto trest bez zohľadnenia tejto skutočnosti, pochybil pri právnom posúdení veci.

Krajský súd preto výrok o treste zrušil a sám rozhodol o uložení samostatného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pri určení druhu a výmery trestu sa súd riadil zásadami ukladania trestov, ktoré sú systematicky vyjadrené v ustanoveniach § 34 a nasl. Trestného zákona. Predovšetkým § 34 ods. 1 stanovuje, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, má pôsobiť na ich nápravu, a tak prispievať k predchádzaniu trestnej činnosti (teda plniť preventívnu, represívnu aj resocializačnú funkciu).

Zásady ukladania trestov pritom vyžadujú, aby súd pri výmere trestu prihliadal na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, pohnútku, mieru zavinenia, okolnosti činu, pomery páchatel'a, jeho doterajší spôsob života a možnosť jeho nápravy, ako aj na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti (§ 36 a § 37 Trestného zákona). V danom prípade bolo zistené, že obžalovaný už pred spáchaním skutku bol súdne trestaný v roku 2020, pričom v čase spáchania momentálne súdnej trestnej činnosti mu plynula skúšobná doba podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom (čo odôvodňuje použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a zároveň znemožňuje – mimo iného i uloženie podmiennečného trestu podľa § 49 ods.2 Tr. zákona) má bohatú priestupkovú minulosť, čo svedčí o jeho neprispôsobivosti a neschopnosti riadiť sa pravidlami spoločnosti.

Na druhej strane však odvolací súd prihliadol aj na špecifiká danej veci a to skutočnosť, že jeho konanie bolo ovplyvnené aj nepriaznivými sociálnymi a rodinnými okolnosťami. Tieto skutočnosti síce nezbavujú obžalovaného zodpovednosti, avšak majú význam z hľadiska individualizácie trestu.

Odvolací súd zároveň prihliadol aj na efektívne naplnenie účelu trestu. V danom prípade je potrebné zohľadniť, že obžalovaný v súčasnosti už vykonáva viacero nepodmienečných trestov odňatia slobody, pričom predpokladaný koniec výkonu týchto trestov pripadá na deň 29. decembra 2026.

Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj vzhľadom na mieru spoločenskej škodlivosti skutku, súd dospel k záveru, že uloženie samostatného nepodmienečného (ďalšieho) trestu vo výmere 7 mesiacov (pri dolnej hranici trestnej sadzby) so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, je primerané a dostatočné.

Súd zohľadnil aj to, že obžalovaný po nástupe do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (v ostatných veciach), sa v tomto správa disciplinovane, disponuje pozitívnym hodnotením, čo naznačuje, že výkon trestu u neho plní svoj účel.

K ochrannému opatreniu :

Vo vzťahu k výroku o ochrannom opatrení krajský súd konštatuje, že aj v tomto smere okresný súd pochybil, keď obžalovanému uložil len ambulantné protitoxikomanické liečenie, hoci mu súčasne bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona, ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmiennečne neodkladá, uloží ho ústavnou formou.

Táto zákonná požiadavka má obligatórny charakter, a súd pri jej aplikácii nemá voľnú úvahu. Keďže bolo preukázané, že obžalovaný je závislý od omamných a psychotropných látok, a bol mu súčasne uložený nepodmienečný trest, krajský súd zrušil výrok okresného súdu o ochrannom opatrení a sám rozhodol o uložení protitoxikomanického liečenia ústavnou formou.

Na danom mieste sťažnostný súd považuje za potrebné osobitne zdôrazniť, že ochranné opatrenia, medzi ktoré ochranné liečenie nepochybne patrí, nemajú povahu trestu, a teda ich uloženie nemožno vnímať ako represívne pôsobenie štátu voči páchatel'ovi. Na rozdiel od trestu, ktorého účelom je primárne odplata za spáchaný trestný čin, ochrana spoločnosti a pôsobenie na páchatel'a a iné osoby s cieľom predchádzať trestnej činnosti, ochranné opatrenie má predovšetkým preventívny, výchovný a terapeutický charakter.

Zákonodarca upravil ochranné opatrenia ako osobitnú kategóriu sankcií v rámci trestného práva hmotného práve preto, že ich účel a zmysel je odlišný od trestu. Ochranné liečenie sa ukladá v prípadoch, keď je u páchatel'a zistená určitá forma poruchy, najčastejšie duševného charakteru alebo závislosti, ktorá výrazne ovplyvňuje jeho schopnosť ovládať svoje správanie a zvyšuje pravdepodobnosť recidívy. V tomto kontexte je ochranné opatrenie prostriedkom, ktorý má predchádzať opakovaniu trestnej činnosti nie potrestaním, ale odborným zásahom do nepriaznivého stavu, ktorý je objektívnym faktorom v správaní páchatel'a.

V prípade ochranného liečenia do popredia vystupuje najmä jeho terapeutická funkcia – cieľom je odborne vedenou liečbou eliminovať alebo aspoň výrazne znížiť závislosť páchateľa od návykových látok, čím sa zároveň znižuje jeho potenciálne nebezpečenstvo pre spoločnosť. Páchateľ, ktorý opakovane pácha trestnú činnosť pod vplyvom alebo v súvislosti so svojou závislosťou, nie je schopný dodržiavať normy spoločenského spolunažívania práve pre neschopnosť zvládať svoju závislosť – v takom prípade je liečenie nie len nevyhnutné, ale aj zodpovedajúce princípom humánneho trestného práva.

Treba tiež pripomenúť, že uloženie ochranného liečenia nie je závislé od výšky trestu ani od jeho uloženia ako takého – môže byť uložené aj samostatne, a to v prípadoch, keď je výlučne ochrana spoločnosti pred nebezpečným správaním páchateľa dôvodom na zásah. V prípade, že je ochranné liečenie ukladané súbežne s nepodmienečným trestom odňatia slobody, zákon výslovne v § 74 ods. 1 Trestného zákona vyžaduje, aby bolo uložené ústavnou formou. Takéto riešenie odráža potrebu zabezpečiť účinnosť liečby v prostredí, kde je možné kontrolovať jej priebeh a zároveň garantovať ochranu spoločnosti pred ďalším možným konaním páchateľa v dôsledku jeho neschopnosti ovládať závislosť.

Z uvedeného vyplýva, že ochranné liečenie predstavuje odborne podložený zásah so zreteľom na zníženie rizikového správania, ktorého cieľom nie je trestať, ale chrániť a pôsobiť preventívne. Ochranné opatrenia, a teda aj ochranné liečenie, sú preto nevyhnutným doplnkom systému trestnej spravodlivosti, osobitne v prípadoch, kde trest ako represívny nástroj nedokáže sám o sebe zabrániť ďalšiemu porušovaniu alebo ohrozovaniu záujmov chránených trestným zákonom. Začiatok formulára Spodná časť formulára

Z uvedených dôvodov krajský súd považoval námietky obžalovaného k odvolaniu prokurátor za nedôvodné a preto podľa § 322 Trestného poriadku rozhodol tak, že odvolaniu prokurátora vyhovel tým spôsobom, že napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a ochrannom opatrení zrušil a sám uložil obžalovanému A. B. C. samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a zároveň mu uložil ochranné opatrenie – protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Uložený trest považuje za primeraný, zákonný a účinný z hľadiska plnenia všetkých funkcií trestu, pričom ústavné liečenie je v prejednávanom prípade nielen zákonnou povinnosťou, ale aj primeraným a spoločensky zodpovedným opatrením, ktoré zohľadňuje záujmy páchateľa aj spoločnosti.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trnave jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.